

Svitlana Mazepa
*Dr Assoc. Prof. of the Department
of criminal law and procedure
West Ukrainian National University
International guest researcher
Osnabrueck University (Germany)*

DIGITAL HATE AND HUMAN RIGHTS DIMENSION¹

The world today has practically moved into the online information space. You can virtually visit a museum, do shopping, work and spend free time online. Artificial intelligence, virtual reality, digitalization - these words are now constantly used in everyday life. Only a few areas are still offline. Humanity has moved to a hybrid form of life. Communication on social media is also becoming a commonplace for everyone.

With the significant advantages of the Internet come disadvantages and dangers. It is now becoming easier to control people's minds. Hate speech, propaganda, and fakes are now spreading at an extraordinary rate. The United States is characterized by a special attitude towards the dissemination of this kind of information on online platforms and protects freedom of speech to the maximum extent possible [1]. And, for example, in Islamic countries, freedom of speech on religious topics is legally limited [2]. In the context of the Russian-Ukrainian war, the dissemination of such information promotes separatist sentiment and poses a threat to national security [3]. Hybrid warfare combines battles not only on the battlefield but also in the information space. Digital hate is a manifestation of violence that has certain characteristics. For example, these acts are usually committed against one's will, a kind of imposition takes place. The content may be explicit or implicit, and may pose a threat of physical harm.

But in what cases can criticism and hostile attitudes potentially constitute crimes? And do online platforms that use certain algorithms to remove "illegal" content violate human rights to freedom of speech and free expression?

Many countries have laws prohibiting hate speech, which typically target expressions that advocate hatred or violence against individuals or groups based on characteristics such as race, ethnicity, religion, sexual orientation, gender identity, or disability. Criticism that crosses into hate speech by inciting violence or discrimination against a protected group can be considered a crime.

Automatic removal of content, without the presence of an expert moderator, carries the threat of a possible refusal of society to express itself freely.

So, on the one hand, a person has the right to dislike a certain people. However, on the other hand, if the demonstration and expression of such dislike carry threats and insults, such actions are unacceptable.

¹ This research was funded by the VolkswagenStiftung (Volkswagen Foundation) under the framework of the Visiting Research Programme for Ukrainian academics fleeing the war.

REFERENCES:

1. Fisch W. B. Hate speech in the constitutional law of the United States. In: The American Journal of Comparative Law 50, 463.
2. Adil M. A. M. (2007) Law of apostasy and freedom of religion in Malaysia. In: Asian Journal of Comparative Law 2, 1-36.
3. Мазепа С. Про криміналізацію пропаганди в умовах російсько-української війни: вітчизняний та міжнародний досвід. *Актуальні проблеми правознавства*. 2023. №. 3. С. 176-182.

УДК 342.9

Корпан П. Ю.
аспірант 2 року навчання,
Західноукраїнський національний університет

НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОВЕДЕННЯ МЕДИЧНИХ ЕКСПЕРИМЕНТІВ В УКРАЇНІ

Проведення медичних експериментів, які передбачають участь людини, є необхідною передумовою для розвитку медицини. Робота науковців не може обмежуватися лише теоретичними даними, оскільки вона потребує практичного підтвердження теорій або методів лікування. Тільки через це можливий прогрес, який має велике значення для всього людства.

Однак, для досягнення загального блага для суспільства, пріоритетним є забезпечення життя, здоров'я та благополуччя кожної окремої особи, поруч з урахуванням всіх інших інтересів. Таким чином, будь-які медико-біологічні експерименти, що включають участь людини, де особа, її біологічні матеріали є об'єктами дослідження, повинні завжди перебувати під посиленням етичним та правовим контролем.

Ця тема є етично і юридично важливою, оскільки зачіпає такі блага як життя і здоров'я індивіда. Вона породжує не лише ряд правових питань а й етичних. Як визначає ст. 3 Конституції «людина, її життя і здоров'я людини, її честь та гідність, недоторканість і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю» [1]. Також ст. 28 Конституції України встановлює що «жодна людина без її згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим дослідженням» [1].

Варто зазначити, що дане питання регулюється як на міжнародному законодавчому рівні, так і на національному. Зокрема, йдеться про Конвенцію про захист прав і гідності людини щодо застосування біології та медицини: Конвенцію про права людини та біомедицину від 04 квітня 1997 року, Гельсінську декларація Всесвітньої медичної асоціації «Етичні принципи медичних досліджень за участю людини у якості об'єкта дослідження» від 01 червня 1964 року. Для прикладу, Гельсінська декларація регулює процедурні питання проведення медико-біологічних експериментів. Для проведення медичного дослідження необхідно прописувати відповідні протоколи